

→ śmiały

прикметник | śmiały – Singular, Nominative

сміливий

On jest śmiały, nie boi się odezwać.

	I.poj.	I.mn.
Nominative	śmiały	śmieli
Genitive	śmiałego	śmiałych
Dative	śmiałemu	śmiałym
Accusative	śmiałego	śmiałych
Instrumental	śmiałym	śmiałymi
Locative	śmiałym	śmiałych
Vocative	śmiały	śmieli

	I.poj.	I.mn.
Nominative	śmiała	śmiałe
Genitive	śmiałej	śmiałych
Dative	śmiałej	śmiałym
Accusative	śmiałą	śmiałe
Instrumental	śmiałą	śmiałymi
Locative	śmiałej	śmiałych
Vocative	śmiała	śmiałe

	I.poj.	I.mn.
Nominative	śmiałe	śmiałe
Genitive	śmiałego	śmiałych
Dative	śmiałemu	śmiałym
Accusative	śmiałe	śmiałe
Instrumental	śmiałym	śmiałymi
Locative	śmiałym	śmiałych
Vocative	śmiałe	śmiałe

.eu